

1

GENADE VOOR JULLIE EN VREDE

Een unieke positie

Kolossenzen 1:1

Paulus, apostel van Christus Jezus ...

De roeping van Paulus (Saulus), was uniek.

Dat is een signaal voor dit beheer van de genade¹.

Zoals hij geroepen werd, was het puur genade.

Dat is voor ieder die daarna geroepen wordt, een voor- of toonbeeld.

Het is zuiver: genade alleen.

Dat karakteriseerde het leven van de apostel na zijn roeping en hij heeft, door de boodschap van genade te brengen, veel moeten lijden.

In het eerste hoofdstuk van de Kolossenzen-brief zegt hij daar iets over in vers 24:

Nú verheug ik mij in mijn lijden ter wille van jullie ...

Dat is op het eerste gezicht een wonderlijke uitspraak, maar Paulus kende zijn Heer, kende zijn roeping; had een geweldige verwachting.

Daardoor kon hij blijven staan onder het lijden dat hem overkwam.

Paulus heeft het evangelie verkondigd waarvan hij dienaar werd.

Hij heeft heel wat kwaad geleden met het evangelie.

Wat hem werd aangedaan was ten onrechte.

Het betekende lijden in zijn leven en daarin verheugde hij zich.

En in dat *verheugen* zit het woord *genade*².

¹ Bijbelteksten uit de Nederlandse Concordante Vertaling (NCV).

Paulus zag dat lijden als genade, zie Filippenzen 1:29-30.
Daar zegt hij dat het genade van God is, niet alleen ^{nb}in Hem
(Christus) te *geloven*, maar ook voor Hem te *lijden*.

Voor Christus te lijden zag Paulus als genade.
Dat zegt hij in de Kolossenzen-brief ook, maar dan ligt de nadruk
meer op *de vreugde* van de genade.

Vers 24 vervolgt:

*... en vul in Zijn plaats in mijn vlees aan, wat ontbreekt aan de
verdrukkingen van Christus ter wille van Zijn lichaam, dat is de
uitgeroepen gemeente.*

Daarin had Paulus een unieke positie.
Als apostel heeft hij met dat evangelie veel moeten lijden want
mensen zitten niet te wachten op de waarheid, mensen koesteren
liever de duisternis waarin ze zitten.
Dat zei de Heer Jezus in Johannes 2: *want hun werken zijn boos*.
Daarom kon de Heer Zich niet aan mensen toevertrouwen, omdat
mensen de duisternis soms liever hebben dan het licht en Hij is het
Licht van de wereld.

Tot op zekere hoogte willen mensen soms wel wat licht accepteren,
maar als het te ver gaat, of te diep, dan wijzen mensen het af.
Dat heeft te maken met wat de Heer Jezus zegt.
Dan moet het licht goed doorbreken en de Heer moet een werk doen
wil de duisternis helemaal verdreven worden.
Want ook dat is Zijn werk: de duisternis uit je hart verdrijven.
Dat is genade als Hij dat doet, als het licht van het evangelie gaat
doorbreken in je leven.
Dat is bijzondere genade en besef je meer door de jaren heen, niet in
een maand.

Als je net tot geloof bent gekomen ben je heel blij en zit je vol met
vreugde, normaal gesproken.
Maar als het licht echt door gaat breken, zul je later inzien dat dat
genade is.
Misschien zei je in het begin: 'ik heb gekozen voor Jezus', maar later
kom je erachter dat Hij allang had gekozen voor jou.
God had jou voor de nederwerping van de wereld³ uitgekozen in

Christus, daar kom je later achter.

Dan gaat het 'kiezen voor Jezus' aan de kant.

Dat zei de Heer Jezus tegen Zijn discipelen in Johannes 15: *Niet jullie hebben Mij, maar Ik heb jullie uitgekozen.*

Hij kwam langs en zei: 'volg Mij' en ze volgden Hem, maar de kracht om Hem te gaan volgen was door God gegeven.

De Heer Jezus kon Zijn bediening op aarde doen omdat de Vader Hem daartoe de kracht gaf.

Hij kon alleen datgene doen wat de Vader Hem gaf te doen.

Hij kon alleen de woorden spreken die Hij de Vader had horen spreken.

Leest u het na, het staat in Johannes.

En zo was het bij Paulus niet anders: hij kon alleen datgene spreken wat hij van zijn verheerlijkte Heer doorkreeg.

Dát evangelie mocht hij spreken.

Wij kunnen dat slechts naspreken – wat geschreven staat nazeggen, meer niet.

God doet in deze tijd geen nieuwe onthullingen.

In de afgelopen tweeduizend jaar is het voor de mensen zo dat God zwijgt.

Mensen zeggen bij gelegenheid wel 'zo spreekt de Heer', maar dat is dan de voorganger die spreekt, niet de Heer.

Dit is scherp, maar zo is het. Dat is voor de duidelijkheid.

Je kunt zeggen 'de Heer zegt dit of dat' als je uit de Schrift citeert in de juiste verbanden.

Dán laat je Gods Woord spreken.

Je kunt Gods Woord makkelijk laten 'buikspreken'.

Je kunt alle mogelijke theorieën vanuit Gods Woord naar voren brengen, maar de enige manier is: kijk in het tekstverband waarin het geschreven staat en dan heeft het zijn betekenis en kracht.

En je moet kijken *wie* het heeft geschreven, *wanneer* en *aan wie* het is geschreven. Dan kom je verder in het verstaan van de Schrift, anders haal je alles door elkaar.

Het gaat niet om 'beter weten', maar je ziet de verwarring om je heen.

Mensen komen daar alleen maar uit als ze de lijnen van de Schrift aanhouden.

Wat de Schrift zélf aangeeft, dat is de enige manier.

Onderbreking

Paulus wordt vanuit het Latijn genoemd “de kleine”, maar als je zijn naam vanuit het Grieks benadert betekent het ‘pauze’.

Dat is afgeleid van het Griekse woord ‘*pauō*’ en dat betekent ‘onderbreking’.

Daar kennen wij ons woord ‘pauze’ van.

En dat is precies zijn optreden: hij trad op in de onderbreking van Gods directe heilshandelen met Israël.

Israël is altijd Gods volk gebleven, dat vooropgesteld.

Maar er is nu een pauze; zij zijn niet in hun bediening.

Zij zullen daar in komen want Hij zal wat Hij hen beloofd heeft, vervullen.

We leven nu in deze onderbreking.

En daarin roept God de gemeente uit, het lichaam van Christus⁴.

Wat doet Christus in deze tijd?

- Hij roept de gemeente uit;
- Hij voedt en koestert de gemeente;
- Hij reinigt en heiligt de gemeente.

Dat is *Zijn* werk.

En die pauze, een onderbreking, zal eens afgelopen zijn.

Het woord ‘onderbreking’ zegt dat.

Straks gaat de andere lijn verder.

Paulus was goed opgeleid aan de voeten van Gamaliël.

Hij was apostel, afgevaardigde van Christus Jezus.

Hij werd geboren buiten het land, dat is tekenend, in Tarsus.

Hij werd geroepen buiten het land, op weg naar Damascus, ook dat is tekenend, want daar gold de wet niet, die was in Israël zelf van toepassing. Omdat Paulus werd geroepen buiten het land, kon God hem bovenmate genade schenken.

Dat zijn tekenende dingen.

Paulus is apostel van de natiën.

De meest verguisde apostel, ook in de theologie van de afgelopen 2000 jaar.

Die ‘moeilijke Paulus’, die ‘lastige Paulus’ ...

Maar hij had een geweldige boodschap en dat werd helaas door velen niet erkend.

Daar is in de afgelopen 200 jaar wel wat verandering in gekomen; er is meer bekend geworden en zeker de laatste 100, 120 jaar.

De discipelen waren ook apostelen, dat waren *de twaalf*.

Paulus is apostel van Christus Jezus, de verheerlijkte Heer.

Bij hem staat de titel *Christus*^s voorop, omdat Hij nu verheerlijkt is.

Zo wordt Hij meestal door Paulus genoemd: Christus Jezus.

Paulus is de apostel van die verheerlijkte Heer.

De discipelen, de apostelen van de besnijdenis, zijn dat van Jezus Christus.

Hun bediening is op aarde.

Zij zullen in de toekomst zitten op twaalf tronen, om de twaalf stammen van Israël te richten.

Dat is in de toekomst van het koninkrijk.

Na de beginperiode, toen het fundament gelegd werd, zijn geen nieuwe apostelen meer aangesteld.

Ondanks 'het Apostolisch Genootschap': geen apostelen meer.

Tekenen en wonderen zijn verdwenen want de aardse koninkrijksbediening hield op.

Het spreken in tongen verstomde en het profeteren hield op.

Je kunt het nalezen in 1 Corinthiërs 13:8-13, dat was een grote verandering in die tijd.

Zodra iemand zegt: 'ik ben een apostel', weet je dat het niet klopt want na die apostolische tijd werden geen nieuwe apostelen meer aangesteld.

Dat geldt voor deze tijd van genade.

Een geweldig plan

Kolosse.

Kolosse is verwoest, en een ruïneheuvel geworden.

Het Kolosse wat was, is niet meer.

Bekende mensen uit Kolosse zijn Filemon, Onesimus en Tychicus.

Onesimus was een weggelopen slaaf die eerst niet bruikbaar was, maar hij kwam terug en werd bruikbaar.

Ook dat is genade.

Dat kan gebeuren, mensen kunnen soms bij de genade weglopen, maar kunnen later terugkeren.

Hoe zou het zijn als wij mensen, die echt willen terugkeren, niet

zouden accepteren?

Dat zou helemaal indruisen tegen de genade, dat kunnen we niet doen.

Als iemand wil terugkeren, dan zouden we genade schenken.

Wie zijn wij om iemand te weren?

God accepteert mensen, Hij is Degene Die mensen aanvaardt.

En het gold voor ons allemaal: op het moment dat we tot geloof kwamen was het “kom zoals je bent”.

Je mocht komen zoals je was, met al je ‘lek en gebrek’.

En misschien zegt u: ‘Vandaag de dag maak ik nog fouten.’

Dat doen we allemaal.

Daarom zouden we blijven bij de genade.

Want onder de wet heb je niets, dan word je veroordeeld en doe je het nooit goed.

Maar de genade is datgene wat je steeds verder helpt, wat je kracht geeft.

Wat je boven datgene waarvan jij zegt: ‘ja, maar dat kan ik helemaal niet’, uittilt.

Door de genade van God kan het wèl!

Door de genade van God kun *je* het wel.

En dat zien we in het leven van Onesimus, de weggelopen slaaf.

Toen hij weggelopen was, was hij onbruikbaar, maar Paulus zegt tegen Filemon: *Hij is nu zeer bruikbaar, dus ontvang hem met alle genade en met alle ruimte.*

Dat is de genade, zonder voorwaarden.

Het is die onvoorwaardelijke liefde van God.

Dat is het kenmerk van genade: geen voorwaarden.

De liefde van God is dat jij door God geaccepteerd wordt als mens zoals jij bent.

En dan mag je kómen.

De deur is nooit dicht bij de Vader, dat kan niet, onmogelijk.

Ieder kan tot de Vader komen.

Uiteindelijk zal dat werkelijk zo zijn, dat *ieder* bij de Vader komt, want het hart van Vader is groot genoeg.

Hij laat mensen tijdelijk door een periode van duisternis en het kwaad gaan, en dat heeft alles z'n bedoeling in Gods plan.

Als er nog duisternis en kwaad is, dan is dat einddoel nog niet

bereikt, dan zijn we nog op weg naar dat einddoel.

We moeten nooit het proces verwarren met het einddoel zelf.

Het slotakkoord is: God wordt alles in allen⁶.

En op weg daar naartoe gebeuren er allerlei dingen die moeilijk zijn.

Het ergste lijden was de Heer Jezus aan het kruis, want zo erg is het geworden en dat was een noodzakelijk kwaad.

Van de ene kant bekeken was dat een groot kwaad wat werd gedaan: Hij, de Zondeloze, Die geen zonde had gedaan, Die nooit Zijn doel had gemist, werd gekruisigd.

Van de andere kant bekeken moest het gebeuren vanuit God, want Petrus zegt op de Pinksterdag dat: *Hij naar de bepaalde raad en voorkennis van God gekruisigd werd.*

Dat kwam niet zomaar uit de lucht vallen, dat was niet alleen 'wat mensen deden'.

Nee, het was naar de bepaalde raad en voorkennis van God.

Dus Hij moest door die duisternis van Golgotha gaan.

Maar dat was tijdelijk en daarna kreeg je het open graf, kreeg je de ópstanding.

Dat is het geweldige: de garantie dat de hele oogst gaat komen.

En dan heb je troost, bemoediging uit het Woord.

Dat is de verandering die God gaat geven in Zijn plan en Hij doet dat in fasen.

Uiteindelijk zal 'eenieder aanschuiven bij God'; zo kun je het zeggen.

En we zullen antwoorden krijgen op *waarom het zo gegaan is*, want nu tasten we in het duister: waarom gaat het nu zo?

Je weet wel: de wirwar van draden die je ziet bij borduurwerk ...

Dan kijk je vanaf de onderkant.

Aan de bovenkant zul je een geweldige uitkomst zien.

Dat zullen we zien en het is geweldig als je ogen geopend worden voor de waarheid; dan ga je anders zien.

Hoe kijk je naar de dingen?

Gaandeweg leren zien zoals de apostel Paulus naar de dingen keek en je gaat door de dingen heen zien.

God zal een geweldige verandering geven in Zijn plan, maar we zitten nog in het proces.

Dat is soms moeilijk en het zorgt voor tranen en verdriet, maar is niet het einde.

De uitkomst is geweldig!

Dan heeft ieder geleerd door tegenstellingen en we zullen allemaal de heerlijkheid van God ten volle kunnen waarderen en Hem eren als de grote God, Die liefde is.

We zullen allemaal erkennen: 'Ja, Vader, het was een geweldig plan. En nu zie ik in waarom het allemaal zo moest zijn in mijn leven.'

Dat zullen we zien en dat is een geweldige troost, en bemoediging. Als we nu met dingen zitten, als we nu tegen dingen aanlopen, dan weten we: 'nee, Vader, U doet het niet verkeerdt'; 'Ik vertrouw U.' En dan kun je verder.

Dat geeft vreugde in je hart en dan kun je 's nachts weer slapen.

Ons leven en de wil van God

Kolossenzen 1:1

Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God ...

Paulus was apostel van Christus Jezus door de wil van God.

Dat moeten we goed vaststellen, die notitie is natuurlijk niet zomaar een loos tussenzinnetje.

Nee, het was *de wil van God* dat Paulus tot apostel geroepen werd. En het was ook de wil van God dat hij eerst door die andere fase heen ging.

Dat hij zoveel jaar in zijn leven door al die dingen heen is gegaan en opklom tot het hoogste van het Jodendom. ^{Fil.3:5-6}

Dat moest zo zijn en uiteindelijk greep God in en werd hij in één keer omgedraaid.

Zo gaat dat met mensen, ze getuigen daar soms achteraf van.

Ze hebben God leren kennen, het evangelie.

Hun hele leven komt op orde en dan zeggen ze achteraf: 'In mijn vroegere leven heb ik alles gedaan wat God verboden heeft.'

Ze gingen tegen de wil van God in, tot het moment kwam dat God dat licht gaf in hun leven.

Zo kwam hun persoonlijk leven en hun gedrag op orde en gingen ze ontdekken hoe het werkelijk zit vanuit God.

Dat moet je eerst zien.

God wil:

- de redding van alle mensen;
- de erkenning van de waarheid door alle mensen.

En denkt u dat God Zijn wil niet door zal zetten?

“Want dit is uitstekend en welkom voor het aangezicht van onze Redder – God, Die wil dat alle mensen gered worden en tot erkenning van de waarheid komen.” ^{1Tim.2:3-4} [NCV]

Als mensen gaan redeneren is dat altijd ‘boeiend’.

Opmerkelijk is het, te lezen dat mensen, in de tekst hierboven uit 1 Timotheüs 2, ‘willen’ veranderen in ‘wensen’: dat God het wénst. Want de mens gaat tegen de wil van God in, de mens wil niet.

Daar kunnen teksten voor worden aangevoerd.

De Heer Jezus keek over Jeruzalem uit in Mattheüs 23 en Lucas 19 en Hij zegt: *Jullie hebben de tijd van jullie bezoeking niet gekend, jullie hebben niet gewild.*

Israël wilde op dat moment *niet* en daar had de Heer verdriet over, maar de tijd komt dat ze wel willen.

Dat is als God Zijn geest op hen uitgiet en in hun hart geeft.

Dan zullen ze wèl willen en zal toch de wil van God gedaan worden.

Dat *niet willen*, dat tegen de wil van God ingaan van de mensen, is tijdelijk.

En de mens verbeeldt zich heel wat, maar is in feite niets.

God hoeft maar ‘dit’ te doen en de mens is volledig omgedraaid, of uitgeschakeld, of wat ook.

Daar kunnen we zelf onze voorbeelden van geven.

Paulus zegt hier in Kolossenzen 1 – en dat doet hij met vreugde – dat hij apostel is van Christus Jezus “door de wil van God”.

Het was *de wil* van Gód.

Het is dus precies andersom:

God *wil* de redding van alle mensen.

De mens *wenst* daar tegenin te gaan ... maar ten diepste kan hij dat niet.

Als we ons afvragen: kan nu de wil van God met succes door de mens weerstaan worden?

Antwoord: nee, dat kan niet.

Want wat verbeeld je je nu als mens, dat jij tegen God in kan gaan?
Dat jij je tegen de wil van God verzet?
Je bent helemaal niets vergeleken met de grote God door Wie je gemaakt bent – Die jou gewild, bedoeld heeft.
Precies op het tijdstip dat Hij dat wilde, kwam jij op de aarde als mens en Hij wist al de dagen van je leven van tevoren.
Het is allemaal tevoren door Hem bepaald, zegt Psalm 139.
En dan zien we de dingen weer in perspectief: de grote God, Die liefde is, ten opzichte van ons, kleine mensjes.
Hij kent ons persoonlijk en staat voor ons klaar.
Daar is Hij niet te groot voor, integendeel.

Je ziet voorbeelden in de Schrift dat de wil van een mens niets voorstelt.
En laten we niet filosoferen dat wij ‘een vrije wil hebben’, want dat is een waanvoorstelling.
We hebben absoluut geen vrije wil, ook al wordt dat gepredikt in christelijke kringen.
Dat kun je niet volhouden in het licht van de Schrift.
De psalmist wist dat, in Psalm 135:5-6 staat:

Want ik weet, Jahweh is groot, onze Heer gaat alle goden te boven; al wat Jahweh behaagt doet Hij, in de hemelen en op de aarde.

David wist, dat God doet wat Hem behaagt.

Als God iets inzet in Zijn plan, dan is dat Zijn wijsheid, Zijn liefde en Zijn heerlijkheid om het zo te doen.

Dat is Zijn wil, Hij doet wat Hem behaagt, zowel in de hemelen als op de aarde. ^{Matt.6:10}

Ook hemelen⁷ vallen uiteindelijk niet buiten de controle van God, ook de tegenstander⁸.

Die is nog boven, binnenkort wordt hij op de aarde geworpen, Openbaring 12.

Dat is dichtbij; daarom is onze tijd best moeilijk.

Als vijandschap tegen God toeneemt, dan hoeven we ons daarover niet verwonderen, want het gaat daar heel hard naar toe.

De tegenstander moet aan God vragen: *Mag ik iets doen in het leven van Job?*

Wat God hem toestaat mag hij doen. ^{Job 1:12}

Dat zijn de juiste verhoudingen, waar we het over hebben.

God, Die in de hemel woont, zal lachen, zegt Psalm 2.
Want de volkeren woeden en de natiën bedenken ijdelheid en ze
verzetten zich tegen God en tegen Zijn Gezalfde.
Maar Hij heeft Zijn Koning al gezalfd en Hij zal op Sion gaan
regeren, vast en zeker.
God heeft Zijn Koning klaar staan en Die zal Hij op het juiste
moment sturen.
Dat gaat allemaal gebeuren en de psalmist wist: Jahweh is groot.
Onze Heer gaat alle goden te boven.

Alle goden zijn “nietsen”.
God doet wat Hem behaagt in heel Zijn schepping.
Dat is de grootheid van God en daarin kunnen we ons verheugen en
Hem danken.
Danken voor de genade die Hij ons geeft.

De eenheid *is* er

Kolossenzen 1:1
*Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, en
Timotheüs, de broeder ...*

Timotheüs betekent: *waarde* of *waardevol* voor God, zo zou je die
naam kunnen weergeven.

Hij is *de broeder*.

Daarmee geeft Paulus aan dat het iemand is die een trouwe
medewerker van hem is.

Opdat ze, als Timotheüs eventueel bij hen kwam, hem respecteren
als een broeder die trouw dient en meewerkt in het evangelie.

Johannes zegt: *Als je God liefhebt, dan heb je de broeders lief.*

Dat kun je niet los van elkaar zien.

Als leden van het lichaam van Christus aan elkaar gegeven zijn, zijn
we broeders en zusters van elkaar.

Dan zien we elkaar aan in Christus.

We zouden elkaar ‘ver dragen’.

In Efeziërs 4:3 zegt Paulus: *je bijverend de eenheid van de geest te
bewaren in de band van de vrede.*

In Efeziërs 4:1,2 zegt hij waar het mee begint in onze wandel op basis
van de waarheid voor vandaag.

In vers 1 spreekt hij ons aan *te wandelen de roeping waardig waarmee we geroepen werden met alle ootmoedige gezindheid*. Die *ootmoedige gezindheid* is het eerste wat klinkt inzake de waardige wandel, uitgebreid aan de orde in de Filippijzen-brief. En dan vervolgt Efeziërs 4:2 met: *en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde*.

Dat is weleens moeilijk tussen broeders en zusters.

En dat 'ver dragen' kun je dan ook alleen doen *in de liefde van God* die in je hart is uitgegoten. ^{Rom.5:5}

Als de liefde van God in je werkt kun je die ander met geduld heel v^{er} dragen, want je trekt als broeders en zusters soms wel 30, 40, 50 jaar met elkaar op.

Dan leer je elkaar goed kennen, laat ik het zo zeggen, en wordt het weleens lastig.

En je leest in vers 3: *...je bijverend de eenheid van de geest* – want die eenheid *is* er met alle gelovigen – te bewaren in de band van de vrede.

Onder *de vrede* zit de verzoening van Efeze 2.

Als je vanuit *díe* verzoening gaat leven met elkaar kun je verder en kun je elkaar 'ver dragen'.

En nogmaals: als iemand weggegaan is van de genade en die komt terug, wat is dan onze ontvangst?

Die is in de genade en dat is vanzelfsprekend de verzoening.

We zijn verzoend met elkaar en het is vrede.

We zouden de vrede bewaren met *alle mensen*, ^{Rom.12:18} en dat heeft verband met de verzoening die we ontvangen hebben.

We zijn verzoend door God en daardoor met elkaar.

Eerst verticaal – dat lijntje met God.

En, van daaruit, horizontaal – met die ander.

Draai het niet om, want dan kom je in humanisme terecht, vandaar dat het humanisme in deze tijd een sterke stroming is.

Maar dat is 'van mens tot mens' en dan heb je niets.

Dan is het lief en aardig ... leuk en gezellig (en soms wat minder gezellig), maar het is humanistisch – zonder God.

Het gaat om de geweldige *verzoening* die we *ontvangen hebben*, we zijn verzoend. ^{Kol.1:21-22}

Dat kostte een hoge prijs: de dood van de Zoon.

Timotheüs, de broeder, was voorbeeld geworden in wandel, dienst en ijver voor medegelovigen.

Dus Timotheüs is wel iemand om naar te kijken, hoe hij Paulus volgde.

Hij is voorbeeld in Filippenzen, was een bijzondere broeder aan wie Paulus later zelfs zijn bediening overdroeg.

In Kolosse had je een theater waar je in de open lucht kon spreken. Het was zo gebouwd dat, als je beneden stond en sprak, alle mensen – die in de rijen omhoog hadden plaatsgenomen – het goed konden horen.

Misschien heeft Paulus daar zo gesproken.

Wij als gelovigen zijn een schouwspel, dat woord ‘theater’ wordt gebruikt.

Wij zijn een schouwspel voor de boodschappers en voor de machten. Die kunnen wij niet zien; zij zien ons wel en daar hebben we bij tijd en gelegenheid last van.

Via bloed en vlees komen allerlei zaken op ons af.

Die machten werken via mensen en willen ons treffen.

Dat zijn de aanvallen van links: als ze van buitenaf aanvallen, als ze ons evangelie niet zien zitten.

Maar als het van binnenuit komt, dan is het een aanval van rechts; dan zijn het medebroeders en -zusters die ‘op de man spelen’ en niet op ‘de bal’.

Dat gebeurt; dat zijn moeilijke dingen.

Dat is lijden, wat broeders en zusters elkaar aandoen.

Je zegt: ‘Dat zou niet zo moeten.’

Nee, maar het gebeurt toch.

Laten we onszelf in acht nemen dat niet ook wij door zo’n macht gebruikt worden om anderen te treffen.

Je bent boos op iemand anders, om wat die ander gedaan heeft, waardoor je scherp naar iemand toe reageert en iets zegt.

Woorden kun je nooit meer terugnemen.

Die zijn gezegd en kunnen pijn doen.

Jaren later kunnen ze dat nóg.

Woorden kunnen iemand diep treffen; dat is de manier waardoor geestelijke machten ook broeders en zusters elkaar laten bestoken.

De tegenwerker is het meest actief onder gelovigen.

Als ergens 1.000 mensen zijn en er zijn 50 gelovigen, dan laat de

tegenwerker die 950 links liggen, want die heeft hij al min of meer in zijn macht.

Maar die 50 gelovigen ... daar gaat hij tussen zitten wroeten, gaat hij onrust maken, tegenstellingen creëren, mensen tegenover elkaar zetten.

Dat is het belangrijkste werk van de tegenstander in deze tijd: gelovigen tegen elkaar uitspelen.

Daarom zei Paulus tegen de oudsten in Milete, uit Efeze: *en uit jullie zelf zullen mannen opstaan, verdraaide dingen sprekend om de leerlingen weg te trekken achter zichzelf aan.*

Dat is het moeilijkst, dat zijn de aanvallen van rechts.

De geestelijke strijd.

Paulus gebruikt in het Grieks het woord *strateuō* en dat moet je vertalen met 'oorlogvoering'.

Ja, we zijn *in oorlog*.

De tegenstander ziet de gemeente helemaal niet zitten.

Alles wat met God te maken heeft, moet verdwijnen uit het openbare leven en alles moet 'vrij' worden.

Het is verschrikkelijk, want het is een cultuur van de dood.

Het punt is, dat we die dingen goed signaleren en daardoor beseffen dat de geestelijke druk hand over hand toeneemt.

Dat zijn dingen die duidelijk maken, dat we echt tegen die laatste fase aan zitten, of al middenin zitten, vlak voor de bazuin⁹.

Hoelang het nog gaat duren weten we niet, maar de druk zal groter worden.

Apart gezet voor de dienst aan God

Kolossenzen 1:2a

... aan de heilige en gelovige broeders in Christus te Kolosse.

Broeders en zusters zien we aan *in Christus*.

Wij kennen --volgens 2 Corinthiërs – *niemand meer naar het vlees* want we zijn ons bewust: *in Christus zijn we een nieuwe schepping*.

Geestelijk gezien horen we bij die nieuwe schepping.

We hebben het de einden van de eonen¹⁰ – de door God ingestelde (wereld)tijdperken – bereikt.

Zo kunnen we leren kijken naar de ander.

Dat is dat ándere perspectief waarmee je kijkt, die *verlichte ogen* van het hart. ^{Ef.1:18}

En als je anders kunt kijken naar iemand, geeft dat je een geweldig middel om voor die ander te bidden en de vrede te bewaren.

Als je het moeilijk hebt met iemand anders, bid dan voor de ander, want het gebed zal *jou* dan veranderen.

Die ander verandert misschien helemaal niet in jouw ogen, maar door het gebed voor die ander, verander jij.

Dan heb je *het geheim* in handen, zou je kunnen zeggen, om wél met die ander te blijven omgaan die zo moeilijk is en aan wie ‘zoveel stekels zitten’ – zo kun je dat ervaren – of die misschien ‘zo stekelig kan reageren’ in jouw ogen.

Uiteraard kan dat gegronnd zijn maar liefde is: de ander aanzien *in Christus*.

Onze broeders of zusters zijn ook een nieuwe schepping en dat geeft een ander perspectief naar elkaar.

We *zijn* heiligen, dat wil zeggen: apart gezet.

Je zegt: ‘Nou, die broeder of zuster is geen heilig boontje.’

Nee, maar in Gods ogen tóch apart gezet, want heilig is niet ‘zondeloosheid’.

We zijn apart gezet zoals de voorwerpen in tabernakel en tempel, die waren heilig.

De kandelaar kon zich niet ‘gedragen’, die stond daar gewoon.

Daar werd olijfolie in gedaan en aangestoken.

De kandelaar zèlf deed niets, maar was heilig, want: apart gezet voor de dienst aan God.

Op *díe* manier zijn wij geheiligden.

De priesters moesten zorgen dat de gouden kandelaar bleef blinken door deze op te poetsen.

Zo heiligt en reinigt de Heer Zelf de gemeente.

Hoe?

Door *het waterbad van het Woord*. ^{Ef.5:26}

Hij reinigt door het Woord.

Daarom is het goed om het Woord te horen; dat heeft een reinigende werking.

De Heer doet Zijn werk door dat Woord in jou.

Dat hebben we nodig, we leven dagelijks in de wereld en daar komen onze voeten onder het stof, die worden bevuild.

Met je voeten is contact met de aarde – je wandel.

Het Woord heeft reinigende werking, je raakt die akelige gedachten kwijt.

Het malen van die gedachten stopt en wordt omgezet in gedachten die zich richten op wat boven is.

Een andere denkrichting.

Anders zuigen je gedachten in een draaikolk naar beneden.

Maar als je dat Woord hoort en opgebouwd en verblijd wordt, dan ga je je richten op wat boven is, waar Christus is.

Dan kun je elke dag léven in deze wereld.

Hij is de Rots; een mooi beeld van de onbeweeglijkheid van Christus. Een steen of rots is in de Schrift steeds type van Hem op één of andere manier.

De wereld verandert, staat nooit stil.

Nu zo, en over een jaar totaal anders.

Wat vast is, is de Rots.

De wereld verandert dagelijks, Christus is onze vastheid.

Hij is de Rots in je leven en de redding in Hem is onveranderlijk.

Die redding neemt God nooit terug, blijft staan.

Die Rots is niet van Zijn plaats te krijgen.

Leven in genade

Kolossenzen 2b

Genade voor jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Genade en vrede, zegt Paulus, daar opent hij elke brief mee.

Hebben we meer nodig dan dat?

Dan heb je alles, dat is geweldig!

Als je een brief gaat lezen moet je niet in vers drie beginnen, maar bij vers één en kom je dit tegen.

Het is de blijdschap van de apostel Paulus en zo begint hij met *genade*.

Genade is *onverdiende* gunst: het wordt *niet* gegeven door iets in ons.

Nee, het komt door iets in God: Zijn *liefde*.

Het is *om niet*, het is niet te verdienen.

Het is heerlijkheid *van* God.

In deze tijd zijn de gemeenteleden het voorwerp van Gods genade. Niet alleen Zijn genade, nee: de *heerlijkheid* van Zijn genade. Je bent *helemaal in de genade van God*, dat is je *leeftklimaat*. Daar leven wij in, dat klimaat verandert niet, zal altijd zo blijven.

God geeft wat Hij wil geven aan degenen die Hij tevoren uitgekozen had, die Hij op het oog had, om niet.

Waarom kiest Hij ons en ‘de bureu om ons heen’ – bij wijze van spreken – niet?

Ik weet het niet, het is wonderlijk ... het is Zijn genade, kennelijk had Hij jou en mij op het oog.

Het is Niet, dat wij beter zijn, zodat Hij ons begunstigt.

Integendeel: zondaren hebben genade nodig, rechtvaardigen niet.

Zondaren, dat waren wij allen eens. ^{Rom.5:8}

Als zo’n zondaar in een samenkomst komt en je weet dat die een bepaald gedrag heeft?

Dan moet die vooraan zitten en het evangelie van genade horen.

Zodat hij of zij die geweldige woorden van God hoort en Hem leert kennen en dat leven op orde komt.

Want geloof komt door horen, lees je in Romeinen 10:17.

Het evangelie is juist voor nietsnutten.

Dáár is genade voor nodig en dat geeft God.

Dat zei de Heer Jezus toch?

Hij had, eufemistisch gezegd, vaak wat ‘onenigheid’ met farizeeërs en schriftgeleerden.

Die waren in eigen ogen rechtvaardig.

Daarom zei de Heer: *Rechtvaardigen hebben geen genade nodig, maar zondaren die Ik tegenkom, de hoeren en tollenaars.*

Hij werd er nog op aangekeken ook, dat Hij met hen omging.

Maar dat waren *juist* degenen die van zichzelf wél wisten dat ze zondaren waren.

Zij begrepen dat ze de genade nodig hadden en de genade en de waarheid worden door Jezus Christus. ^{Joh.1:17}

Sommigen zeggen: ‘Natuurlijk geloof ik de boodschap van genade.’

Maar intussen denken ze alles zelf te kunnen en te moeten doen.

Je kunt niet zelf allerlei stappen zetten; je inspannen én zeggen dat je gelooft in de boodschap van genade, terwijl je bezig bent het zèlf te doen.

Dan loop je vast.

Als je ‘aan jezelf gaat werken’ om beter te worden voor God, kom je in een kramp.

Ga daar niet aan beginnen!

Nee: ga *leven in de genade*.

Dank God voor de genade die Hij geeft.

Niet: ‘zelf doen’ want Hij doet het.

Zo krijgt Hij alle eer.

Genade traint ons.

We zeggen: ‘De genade voedt op.’

God zet genade in in ons leven.

Genade zet een overspannende aan het denken: ‘Heb ik het zelf willen doen? Nu ben ik overspannen en zit met de gebakken peren ...’.

Je beseft: ‘zelf, zelf, zelf?’ ... Nee, genade!

Laat het *aan God* over.

Bidt *God* voor de ander.

Met al jouw inspanning en goede bedoelingen, zou het kunnen, dat jij God voor de voeten loopt.

Hij doet het.

Als mensen iets nodig hebben sta je klaar, maar God geeft wat nodig is.

Hij geeft geloof én de mate van geloof, Ef.2:8; Rom.12:3 daar kunnen we elkaar niet op aankijken.

Ieder zit in dat proces en iemand zei: “Je hebt Gods genade nodig om genade van God te ontvangen.”

Zo ver gaat het.

Als je iets gaat beseffen van de genade, dan garandeer ik je dat die *vreugde* in je hart zal doorbreken.

Want genade is vreugde; het is vreugde om aan de ander genade te schenken.

Daarom moest die zondaar daar zijn.

De mens was geen ‘proefproject’ van God, dat zou wel erg laag gedacht zijn.

Nee, de mens deed exact wat de bedoeling was: zondigen.

Precies zoals God hem had gemaakt.

Daarom had Hij ook middenin de hof de boom van kennis van goed en kwaad gezet.

De mens moest tegen die boom oplopen, dat moest gebeuren.

En later kon God de sluisen van de genade open zetten.

Niet goedkoop, want Zijn Zoon moest gekruisigd worden.

Vrede van God in je hart

Kolossenzen 2b

Genade voor jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Verzoening is: vijandschap veranderen naar *vrede*.

God verzoende de mens tot Zichzelf.

De mens was vijandig tegen God en had verzoening nodig.

Een uiting van grote vijandschap tegen God: Zijn Zoon gekruisigd.

Romeinen 8:32 zegt: *Hij heeft zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard.*

Wát een liefde is daar bewezen.

Dat is God.

God beantwoordde de vijandschap van de mens met opstanding uit de doden nadat Zijn Zoon gekruisigd, gestorven en begraven was.

Resultaat van die tot stand gebrachte verzoening is *vrede*.

God heeft nog steeds naar de wereld toe een houding van vrede, verzoening.

En de mensen kunnen tekeer gaan, dat weten we.

Er gebeurt allerlei akeligs; toch is de houding van God *vrede* op grond van wat op Golgotha gebeurde.

En dat is wat wij zouden uitdragen in gedrag en woord: *vrede*.

Wij stellen ons verzoenend op, juist tegen vijanden.

Wétend dat die vijanden later vrienden zijn.

God zal ze *veranderen* want dat is: 'verzoening'.

... want het hele complement heeft er welbehagen in om in Hem te wonen en door Hem het al wederzijds met Zichzelf te verzoenen, vrede gemaakt hebbend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is Kol.1:19-20 [NCV]

Verzoening is verandering; een verandering die naar beneden toe is gekomen en zo is daar het gevolg: *de vrede van God*.

Vrede van God in je hart is kostbaar.

God, ónze Vader

Kolossenzen 2b

Genade voor jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Genade voor jullie en vrede van God, onze Vader ...

Die zin is snel gezegd, het gaat over *God* (Grieks: *Theos* > de Plaatsers).

Maar nu de praktijk van ons dagelijks leven ...

Wat God doet, is ons de plaats geven die wij nu in het leven hebben. En wat in ons leven is, is door Hem zo geplaatst, Hij is de Plaatsers. Hij heeft alles onder controle, niets loopt uit Zijn hand, niets gaat mis.

Wij denken, dat dingen uit de bocht vliegen, maar bij God gaat niets mis, écht niet.

Wat een diepe vrede geeft *die zekerheid* als Hij dat besef geeft in je hart.

Het woord *God* moet je invullen.

God is *liefde*, dat moet je altijd beseffen als je over God denkt.

God is liefde, dat is Zijn wézen.

En al wat Hij doet, dat is vanuit Zijn liefde.

Zo is Hij Zijn plan begonnen en daar zal het op uitlopen.

God is licht, dat wil zeggen: Hij laat Zijn lichtstralen in je hart doordringen en je ziet ineens hoe het werkelijk is.

Als je in een donkere kamer bent weet je niet waar een stoel staat of hoe die er uitziet, maar doe je het licht aan, dan zie je alles. Dat is geestelijk veel sterker.

Iemand die 'in duisternis' is stoot zich aan alles, want die weet niet waar hij is. Hij weet niet waar hij vandaan komt en waar hij naar toe gaat.

Maar als het licht van God doorbreekt in je hart, dan weet je waar je bent, waar je vandaan komt en waar je naartoe gaat.

Het juiste perspectief, een juist zicht, dat is veel waard in je beleving, je omgang met anderen, je zĳn.

Het is veel waard dat je rekent met de geestelijke waarden van het evangelie.

God is goed; dat wordt door mensen in twijfel getrokken: 'Moet je kijken wat in de wereld gebeurt. Is dát een God, Die liefde is, Die goed is?'

Ja, wacht even: de mens kan de ander heel wat aandoen, dat kun je niet makkelijk op God afschuiven.

God is goed, het kwaad heeft van Godswege een functie in Zijn plan. Zolang het kwaad bestaat, is het plan nog niet af.

Het is voltooid als het kwaad weg is en dan komt het nooit meer terug, Dan heeft het zijn functie gehad.

God doet het kwaad weg.

Dan wijkt de duisternis.

En God is *onze Vader*.

Hij is je Vader, je kunt altijd bij Hem terecht.

Dat is vertrouwd, dat is goed, Hij kent je door en door.

Je mag altijd in Zijn armen vallen als het moeilijk is en Hij werkt dat nieuwe leven door Zijn geest in je uit.

Dat is de belofte en dat doet Híj.

En zó is Hij je Vader.

Geweldig, dat Hij *dat alles* doet!

Noten

¹ ‘Alle aspecten in genade.’

Deze tijd verschilt geestelijk gezien van de andere. We zouden dat meenemen, omdat we het woord van de waarheid recht willen snijden. Dat was de aanwijzing van Paulus aan Timotheüs. Dat had met *de genade van God* te maken.

Dit *beheer van de genade van God* is qua karakter compleet anders dan de vorige periode, waarin de Thora van Mozes leidend was in Israël. En voor de volkeren die door het volk van God onderricht zouden worden. Zo is het ook in de nabije toekomst; dan is de bergrede van de Heer Jezus levensprincipe in Zijn aardse koninkrijk.

In de brieven van *Paulus* merk je een *andere sfeer* op. Dat is de *genade* die hij bekend mocht maken. Hij verkondigt de volle diepte en reikwijdte van Gods rijkdom aan genade. Dat werd *en wordt* hem niet in dank afgenomen. Vrijwel altijd komt de reactie *tegen Paulus* met opleggen van wet en regels. Zo werkt de tegenwerker het liefst.

Bron: Gorter, D. (2016). *Woord Vandaag*. Da-ath, <https://da-ath.nl/?p=17940>

² De woorden *charis*, genade en *chara*, vreugde, hebben beiden de stamvorm VREUGDE en zijn nauw verwant aan elkaar. *Charis* wijst in eerste instantie op dat wat vreugde of welzijn brengt en *chara* op de vreugde of het welzijn zelf. Al kan *charis* bij uitbreiding ook op gave duiden, daarvoor wordt *charisma*, VREUGDE-effect, genadegave, gebruikt. Een vorm van *charis*, namelijk *charin* (4e naamval enkelvoud), wordt gebruikt in de betekenis ‘ten gunste van’.

Bron: Concordante Publicaties, <https://www.concordante-publicaties.nl/> – NCV Bijbelstudie App, <https://ncv-bijbelstudie.nl/>

³ “Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, Die ons zegent met iedere geestelijke zegen te midden van de hemelsen in Christus, *zoals Hij ons heeft uitgekozen in Hem vóór de nederwerping van de wereld*, opdat wij heiligen en smettelozen voor Zijn aangezicht zijn, in liefde ons tevoren bestemmend tot zoonschap door Christus Jezus, voor Zichzelf, in overeenstemming met het

welbehagen van Zijn wil, tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade, die ons begenadigt in de Geliefde.” Ef.1:3-6 [NCV]

Men ontkent vaak, dat er een nederwerping van de wereld is geweest tussen Genesis 1:1 en 1:2.

God koos ons al als leden van het lichaam van Christus uit *voor* de nederwerping van de wereld. Sommigen plaatsen die pas bij het zondigen van Adam.

Vertalingen zeggen, dat het om *de grondlegging van de wereld* zou gaan en wijzen daarmee op Genesis 1:1. Zij vertalen abusievelijk het Griekse woord *katabolè* met ‘grondlegging’, terwijl de betekenis letterlijk ‘nederwerping’ is.

De chaos, de duisternis van Genesis 1:2 is niet iets, dat hoorde bij Gods oorspronkelijke schepping, want God is licht en een God van orde.

Het gaat om het gevolg van de komst van de satan als schepsel te midden van de hemelen. Die zorgde voor rebellie. Daardoor kwam een gericht van God en werd de wereld, zoals die toen was, nedergeworpen. Met de daarbij horende chaos en duisternis, in het Hebreeuws: *tohu-va-bohu*.

Een gevolg van het eerste gericht, dat in spiegelbeeld staat tegenover de laatste grote crisis, namelijk die van het vergaan van de tegenwoordige hemelen en de aarde door vuur.

De eerste hemelen en aarde vergingen door water. Overal water. Aan het einde van deze tweede wereld is er overal vuur.

Daarna komen nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Daar zullen de volkeren eten van de bladeren van het hout van het leven, waarvan Adam en Eva ooit afgesneden werden.

Bron: Gorter, D. (2011) *Woord Vandaag*. Da-ath, <https://da-ath.nl/?p=6303>

4 Het lichaam van Christus:

“Al deze dingen nu bewerkt één en dezelfde geest, aan eenieder zijn eigen gave toedelend, zoals Hij bedoelt. Want net zoals het lichaam één is en veel leden heeft, maar alle leden van het éne lichaam, velen zijnde, één lichaam zijn, zo ook de Christus.” 1Kor.12:11-12 [proeve van NCV]

“En alles onderschikt Hij onder Zijn voeten en Hij geeft Hem als Hoofd boven alles aan de uitgeroepen gemeente, die Zijn lichaam is,

het complement van Hem, Die het al in allen compleet maakt.” Ef.1:22-13 [NCV]

⁵ ‘Christus’ – Grieks: *Xristos*, Hebreeuws: *Māsīach* [gezalfd(e)] – is een expliciet Hebreeuwse titel, want het is Degene, Die de Joden tot op de dag van vandaag verwachten.

⁶ God wordt alles in allen. 1 Corinthiërs 15: 28 “Wanneer nu aan Hem het al onderschikt wordt, dan zal ook de Zoon Zelf onderschikt worden aan Hem, Die aan Hem het al onderschikt, opdat God zij alles in allen.” [proeve van NCV]

⁷ De verzoening heeft betrekking op alle vijandschap. De vrede die God bewerkstelligt, geldt niet alleen allen en iedereen op aarde, maar ook alle vijandige heerschappijen te midden van de hemelsen, de geestelijke machten van de boosheid. Al zou in de kosmos ook nog één wezen zijn die vijandig tegenover zijn Schepper staat, dan is *de verzoening van het al* geen feit. God kan echter garanderen dat allen verzoend worden, om de simpele reden dat Hij het Zelf is, Die dit bewerkt.

⁸ De draak die Johannes zag (Openbaring 12:3) is ‘de oude slang’ van weleer. In Hebreeuws heet hij ‘satan’, dat ‘tegenstander’ betekent. Ons woord ‘duivel’ komt via-via uit het Grieks. Het is opgebouwd uit twee elementen: *dia* is *door* en *bolos* komt van *werpen* (denk maar aan ons woord ‘bal’). De diabolos is de door één werper. In het Grieks heeft dat de betekenis van *tegenwerker*.

⁹ De bazuin:

“... want de Heer Zelf zal, met een bevel, met de stem van de Vorst van de boodschappers en met de bazuin van God, afdalen van de hemel, en de doden in Christus zullen eerst opstaan. Vervolgens zullen wij, de levenden die overblijven, gelijktijdig tezamen met hen weggerukt worden in wolken, tot een ontmoeting met de Heer in de lucht. En zo zullen wij altijd tezamen met de Heer zijn. ^{1Thess.4:16-17} [NCV]

¹⁰ Eon, Grieks: *aiōn* = een (wereld)tijdperk. Net zoals een uur of een dag een bepaalde periode van tijd is, zo is in de bijbel ook een ‘eon’ een periode van tijd. Bij ‘eonen’ gaat het dan om de langste tijdsperiodes die bekend zijn.

DE EONEN IN OVERZICHT:

Voor de eonen – *God alles in Zichzelf*

1e eon : oorspronkelijke schepping, de wereld die toen was (2 Petrus 3:6). Gericht: nederwerping van de wereld – hemelen en aarde onder water.

2e eon: herstel van de schepping uit Genesis 1, de oude wereld (2 Petrus 2:5). Gericht: de grote vloed (8 mensen in de Ark gered) - groot deel van de aarde onder water.

3e eon: tegenwoordige boze eon (Galaten1:4) – het kruis. Gericht: vuur, gerichten uit Openbaring 6-19.

4e eon: het koninkrijk, onder meer de 1000 jaren (Openbaring 20). Gericht: vuur, zwavel; hemelen en aarde vergaan door vuur.

5e eon: nieuwe hemel en nieuwe aarde, nieuwe schepping (Openbaring 21,22)

Na de eonen – *God alles in allen*

Bron: <https://www.da-ath.nl/wp-content/uploads/Openbaringopm3.pdf>

Da-ath

*Opdat wij weten, wat God ons in genade schenkt!
Gods Woord is leven.*

Getuigen van God en Zijn Woord. *Da-ath* is het Hebreeuwse woord voor 'kennis'. Wat de Schrift in Kolossenzen 1:20 zegt, is dat God het al met Zich verzoent, doordat Hij vrede maakte in het bloed van het kruis van Christus.

da-ath.nl

Bron: Gorter, D. Studie: *Kolossenzen* (2019-2021). Da-ath,
https://da-ath.nl/?page_id=23888

© 2022 Stichting Da-ath
Alle rechten voorbehouden

In samenwerking met:

Evangelie Om Niet

Het Evangelie spreekt van de ene God,
Die OM NIET alle mensen redt, verzoent,
levend maakt en rechtvaardigt!

Gratis online boeken lezen, delen en downloaden
(publicaties zijn ook OM NIET als uitgave op papier verkrijgbaar)

evangelieomniet.nl